

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

45. An exemptus possit esse arbiter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

recedendum late Franc. cap. 1. §. ex parte numer. 2. cum add. de concess. præbenda in sexto.

QVÆSTIO XXXIII.

Exemptus contra exemptum an utatur privilegio.

Hic articulus ad varios casus deduci posset, quenaadmodum videre est apud Doctores dum differunt & multipliciter distinguunt, an privilegiatus contra pariter privilegiatum utri possit sua privilegio. Barth. & D.D. Auth. quas actiones numer. 3. cum add. C. de sacrof. Eccles. Io. Andr. in cap. 1. de jure patr. in 6. cap. in presentia ubi Abb. col. 2. vers. Et quoniam iste articulus item Fel. num. 30. de probat. Barth. l. verum §. item quartus in 1. not. de minoribus, distinctione Franc. in d. cap. 1. §. verum num. 4. de jure patr. in 6. similiter de privilegii retorcutione nihil attinet hic dicere, videri tamen poterit Rebussos de privilegiis scholarium privilegio 178. nu. 3. Lorioius in apicibus juristis de privilegiis retorcutione per tot. Quod vero ad decisionem hujus quæstionis, num privilegiatus de certo judice, si agat contra pariter privilegiatum, quid juris sit statuendum? vide lo. Andreæ, cap. 1. de privilegiis in 6. adde additionem ad spec. de compet. jud. adit. 5. i.m. 16. glo. fin. par. 2. Paucis prevalere privilegium rei refert Imbertus in s. foren. lib. 1. cap. 27. ac confirmat Peckius in quæstione scholaris Lovaniensis contra Duacensem de jure s. tendic. cap. 5. n. 4. quam argumentationem ad has exemptiones duci posse, infra non raro tradidimus. v. infra quæst. seq. num. 5. Et passim. Qua de re etiam Collectarius, quem vide distinguentem in cap. cum & plantare num. 10. de privileg. & plene Geminianum cap. 1. §. Et id ipsum num. 3. eod. in 6.

QVÆSTIO XLV.

An exemptus possit esse arbitrus?

SUMMARIUM.

1. Edictum de arbitris est permissionis.	5. Proportio fori inter exemptos, clericos, va-
2. Exemptus ut sit arbiter cogi ab ordinario	felles, &c.
non potest.	6. A laudo ad quem appellandum.
3. A laudo ad quem appellandum.	7. Dispositio circumetiens, an extendatur ad
4. Majus dignitas, trahit ad se minus.	menstruus.

P

Edictum

1. Edictum de arbitris est permissorium; quo sit, ut Exempti quibus nominatio id non prohibetur, arbitri munere fungi possint. I. cum prator. in prff. de judicis. Bla-
nus tract. de compromissis quest. 2. nn. 2. quod enim quibuidam prohibetur, id alii
licere & permitti dicendum est. cap. inter corporalia de translat. Pralat. d. I. cum pras-
tor. ubi glo. in verbo videtur.

Cogitamen Exempti ab ordinario ut perfungantur non poterunt, quia ordina-
tus in Exemptos imperium non habet. I. Labo §. tractemus in fin. ff. de arbitris. Itaque
tunc ad eundem erit judex Exemptorum ut eos cogat, juxta insignem doctrinam
quam tradit Joannes Baptista gener Bartholi tract. de arbitris lib. 5. cap. 7. per tot. & si
plures arbitrii diversos habeant judices, singulorum erunt adeundi. Jo. Bapt. d. ca. 7.
Temperanda autem est haec principalis conclusio, nisi Exempti ex adjuncta aut ad-
ventitia quadam qualitate ab arbitrio repellantur, nam si v.g. Dispensatores foren-
sium caularum & negotiorum esse non possint. Blancus d. quest. 2. nn. 4. Ut etiam de
Bonacuso in suis preludiis ut. de impedimentis qua impeditur arbitrum indicare §. plus
omnes fore Abbates & seq. qualitas illa velut potentior erit attendenda. L. queritur
ubi DD. ff. de statu homini.

3. Porro illud hic sub silentio praeter eundem non est, quod a laudo arbitrii Exem-
pti & non Exempti appellandum sit ad judicem superiorem Exempti, cuius ea est
ratio, quia Exempti sunt auctoritate & dignitate praestantiores ac digniores non
Exemptis. cap. per taas. ubi glo. de majori. & obed. cap. ut Apostolica de prabend. in 6. cap.
1. de concess. prabend. in 6. Rota Dec. 12. n. 1. de prabend. in novis. Henric. Botteius de Synodo
Episcopi par. 3. nn. 17.

4. Regulare autem est quod maius dignum trahit ad se minus dignum, & causa
potentior caufam ad se minus potentem. cap. quod in dubiis de consecrat. Ecclesiast. pre-
cipimus in fin. vers. Eadē. observanda. Barb. C. de appellat. Barbat. cap. super questionum
§. si vero ubi DD. de offic. deleg. Prepositus Rubr. de appellat. cal. 18. ubilite Blancus de ar-
bitris quest. 10. n. 15. per d. queritur ubi DD. ff. de statu hominum. Confirmatur argu-
mento à proportione, quod in hac ipsissima materia validum esse post Glossam testa-
tur praeses Everardi in locis legalibus. loco à proportione circa medium glo. c. 1. verb. num.
quid ergo & cap. auctoritate verb. non Exemptos de privilegiis in sexto. Cum enim Ana-
logia sit & proportio in materia fori inter Exemptos, Clericos, Laicos, Vafallos,
extraneos, quibus singularis speciales & singuli sunt deputati judices, sit ut ab uno ad
alium efficax argumentatio trahi possit. v. Felin. cap. cum ordinem num. 7. vers. modo &
num. 8. in princip. ubi Anto. de Butrio de Rescript. idem Butrio cap. super litteris colum. 25.
vers. & per hoc patet cod. cit. Abbas cap. significasti numer. 12. vers. videmus & vers.
Item omnes rationes de foro compet. ubi supra cap. 1. numer. 12. infra lib. 2. quest. 4.

5. A laudo vel sententia judicis Clerici & Laici appellari debet ad superiorem Cle-
ri. i. 1.

rici. Rebuff. de privileg. Scholar. privileg. 106. num. 14. & segg. Barth. l. 1. §. si quis num. 13. ff. de appellat, vide Supra quest. 26. Ergo simil in casu idem statuendum est in exceptis, per auctoritates Rebuffi & DD. supra citatorum, quia cum actus attribuitur personis mixtis, qualitas unius ex mixtis attrahit ad se totum mixtum. d.l. queritur ubi late DD. Porro ratio praetactae proportionis & Analogiae est, quod quando duo sic se habent, quod alterum est metiens, alterum mensum, lex disponens circa metiens censetur similiter cum eadem esse ratio etiam disponere citaculum mensum. Dominic. cap. primo colum. 3. vers. sed fidelit quinto ubi Franc. num. 3. vers. non limita de temporibus ordinand, in 6. Navarrus in manuali ca. 22. num. 72. vers. ad questionem. In iis enim que ad invicem commensurantur, idem est iudicium, eademque juris dispositio. Franc. d. num. 8. Quare cum inter praetactos sit quædam fori commensuratio, ab illis invicem argumentatio duci potest. DD. ubi supra. Navarr. conf. 62. num. 5. de Regular. ad instar eriam æquiparatorum, quorum idem esse iudicium dixi infra lib. 4. quest. 54. num. 4. Cavalc. Decis. 32. num. 6. par. 1.

QUESTIO XLVI.

An possint esse tutores?

SUMMARIUM.

1. Opinio affirmativa.	10. Voluntarie jurisdictiones possunt expiri quounque tempore.
2. Datio tutoris spicit ad ordinarium.	11. Exempti etiam Religiosi, possunt esse excusatores testamentorum.
3. Exempti non sunt de Diœcesi.	12. 13. Compelluntur tamen ad rationes ab ordinario cum quadam distinctione.
4. Paria dicuntur fieri extra territorium,
vel in loco exemplo.	14. Argumentum ab executoribus ad tutores.
5. Testamentum factum in loco exemplo Se-
nensi, non censetur factum Senisi.	15. Laicus an constituere possit tutores cle-
ricos.
6. Delegari non potest tutor, qui deleganti
non subest.	16. Questio resolvitur cum distinctione.
7. Opinio affirmativa.	18. Episcopus dat tutores Laici personis mi-
serabilibus.
8. Voluntaria iurisdictio que sit.	
9. Cessante causa privilegi, cessat privi-
gium.	